

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Кузнецової Альбіни Леонідівни щодо офіційного тлумачення положень частин першої, третьої, четвертої статті 559 Цивільного кодексу України

м. К и ї в
10 вересня 2013 року
№ 36-у/2013

Справа № 2-39/2013

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича – головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Кампа Володимира Михайловича,
Литвинова Олександра Миколайовича,
Маркуш Марії Андріївни,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шапгали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича – доповідача,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Кузнецової Альбіни Леонідівни щодо офіційного тлумачення положень частин першої, третьої, четвертої статті 559 Цивільного кодексу України.

Заслухавши суддю-доповідача Шишкіна В. І. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянка Кузнецова А. Л. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частин першої, третьої, четвертої статті 559 Цивільного кодексу України (далі – Кодекс) в аспекті таких питань:

– чи слід розуміти, що під термінами „порука“, „поручитель“, зазначених в частинах першій, третій, четвертій статті 559 Кодексу, мається на увазі не лише фінансова порука (поручитель), а й майнова (майновий поручитель);

– чи слід розуміти, що підстави для припинення поруки, зазначені в частинах першій, третій, четвертій статті 559 Кодексу, поширюються і для майнової поруки при взаємовідносинах кредитора з іпотекодавцем, якщо останній є майновим поручителем;

– чи застосовуються положення частин першої, третьої, четвертої статті 559 Кодексу до правовідносин, що виникли між кредитором та іпотекодавцем, якщо останній є майновим поручителем.

Автор клопотання стверджує, що неоднозначне застосування судами України у своїх рішеннях вказаних положень Кодексу при розгляді справ про припинення договорів іпотеки та поруки може призвести до порушення його конституційних прав і свобод.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку із прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 3 вересня 2013 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі згідно зі статтею 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

До повноважень Конституційного Суду України згідно з пунктом 2 частини першої статті 150 Конституції України належить офіційне тлумачення Конституції України та законів України.

Відповідно до Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційному зверненні мають бути зазначені ті положення Конституції України або законів України, які потребують тлумачення, а також наведено обґрунтування необхідності в їх офіційному тлумаченні (пункти 3, 4 частини другої статті 42).

Зі змісту питань, наведених у конституційному зверненні, вбачається, що в них автор клопотання просить Конституційний Суд України надати консультації щодо правильного застосування правових норм судами загальної юрисдикції у його справі, що не можна ототожнювати з офіційним тлумаченням волі законодавця, матеріалізованої у нормі права.

Конституційний Суд України в Ухвалі від 31 березня 2010 року № 15-у/2010 зазначив, що „офіційне тлумачення і застосування правових норм є різними видами юридичної діяльності. Офіційним тлумаченням вважається діяльність компетентного органу державної влади щодо з'ясування і роз'яснення волі законодавця, матеріалізованої в нормі права (усвідомлення та роз'яснення смислу норм права з метою найбільш правильної їх реалізації). Правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації правових норм щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі правових норм, які відповідають цим обставинам. Пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовою правозастосування. Надання консультацій чи роз'яснень з цього приводу не належить до повноважень Конституційного Суду України“.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Кузнецової Альбіни Леонідівни щодо офіційного тлумачення положень частин першої, третьої, четвертої статті 559 Цивільного кодексу України на підставі пункту 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – невідомість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ